

عنوان مقاله:

بررسی مبانی و پیامدهای فلسفی- کلامی، نسبت گرای اخلاقی از نگاه قرآن و روایات

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 18، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عبدالهادی رضایی تالارپشتی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی قائم شهر

دکتر محمد رضا ضمیری - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

محمدصادق جمشیدی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

نسبی گرایی اخلاقی از مهم ترین مباحث در فلسفه اخلاق می باشد که چالش ها و واکنش های فراوانی در نگاه مومنانه ی اخلاقی و وحیانی و پساساختارگرایی اخلاقی به وجود آورده است ، درحوزه اصول و ارزشهای اخلاقی از مبانی هستی شناختی و انسان شناختی و معرفت شناختی بهره برده، به طوری که اموری همچون: شک گرائی، عقل گرایی، کثرت گرایی و انگیزه های درونی انسان از، سلیقه، میل، احساس، لذت، رنج و جامعه و عقل، خاستگاه نظری و عملی آن می باشند. این دیدگاه نظری، اخلاق عملی را پایه گذاری کرده است که تحت تاثیر آن، انسان معاصر از کمال حقیقی که در منابع اسلامی از آن خبر داده شده است، محروم گردید. زیرا گرایش های انسانی به مبانی و پیامدهای نسبت گرایی اخلاقی از یک سو و ابتلاء به پیامدهای آن از سوی دیگر، موجب دور شدن انسان از آموزه های وحیانی ناظر بر اخلاق مطلق و عینی می باشد که البته در آیات و روایات از آن خبر داده شده است. در این مقاله ، با شیوه تحلیل ، تبیین و تطبیق، مبناها و پیامدهای نسبت گرایی اخلاقی را به آیات و روایات ارجاع داده و نتیجه آن، اثبات نا کارآمدی نسبت گرایی و ذهنیت گرایی در اصول اخلاقی، نسبت به هدف نهایی اخلاق خواهیم بود

کلمات کلیدی:

فلسفه اخلاق، مطلق گرایی، نسبت گرایی، سکولاریسم اخلاقی، قرآن، حدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1294688>

